

De droom gaat door!

Mijn eerste boek *Educated Drugdealer* is geschreven voor iedereen die geïnteresseerd is in het reilen en zeilen van een apotheek. De belangstelling was buitengewoon groot en de reacties positief. Mensen kregen andere inzichten in de werkzaamheden van een apotheek en realiseerden zich hoe verantwoordelijk het werk van de apotheekmedewerkers is.

Er is zoveel meer te vertellen, daarom heb ik besloten het vervolg uit te geven: *Verhalen uit de apotheek*.

Verhalen over hoe het vroeger was, de verhalen van nu en mijn columns, blogs en veel extra's.

Er is dus een duidelijk behoefte aan de bijzondere praktijkverhalen uit de farmacie. Zelfs in het buitenland is er belangstelling voor. Daarom is de vertaling in het Engels uitgezet. Ondertussen is het Nederlandse boek over de wereld gereisd vanwege internationale bestellingen. En op Curaçao worden casussen uit *Educated Drugdealer* gebruikt in de opleiding voor apothekersassistenten.

Wie had dat gedacht? Het overstijgt mijn stoutste verwachtingen. Mijn doel was om zoveel mogelijk mensen een kijkje te geven achter de balie van een openbare apotheek en inzicht te geven in de werkzaamheden binnen een apotheek.

Hopelijk leidt dit inzicht tot meer begrip voor de werkwijze in een apotheek. Met als ultiem resultaat minder agressie vanuit de klant.

Ik nodig alle collega's uit om meer over het prachtige vak en bijvoorbeeld een dag uit jouw werk met ons te delen. Geen dag is hetzelfde, daarom is het leuk om verhalen van anderen te lezen. Wil je werken in een apotheek? Vraag dan eens of je een dagje mee mag kijken. Zo ben ik ook begonnen!

Laat je me weten wat dit boek jou heeft gebracht? Wil je misschien zelf een verhaal insturen voor op de apothekers-assistentenblog? Twijfel niet en mail mij, dan doen we het samen.

Ellen Kruize Kok – Apothekersassistente

Inleiding

De farmacie heeft veel verschillende kanten

Ellen Kruize

‘Je kunt wel een boek schrijven een apotheek! Zelfs wel tien,’ riep ik bij aanvang van het schrijven van mijn eerste boek. Nou, hier is nummer twee: *Verhalen uit de apotheek*.

In het eerste boek heb ik je meegenomen in de opleiding tot apothekersassistente en naar een deel van mijn leven als apothekersassistente. Situaties met patiënten en een korte uitleg. Dat was een heel persoonlijke reis. In dit boek, met nieuwe verhalen, wil ik je laten zien dat er verschillende functies zijn in de apotheek met ieder hun verschillende werkzaamheden. Ik deel mijn nieuwe blogs. Elke blog behandelt een eigen onderwerp. Je kunt kort een stukje lezen en het boek wegleggen of misschien wil je meer en lees je lekker door.

Het is mijn doel om het zo uit te leggen dat het leesbaar is voor iedereen die interesse heeft in het reilen en zeilen van de apotheek. De farmacie heeft veel verschillende kanten.

‘Waar begin ik?’

De farmacie, ook wel artseneijbereidkunde genoemd, houdt zich bezig met wetenschappen. De ontwikkeling, bereiding, samenstelling en levering van medicijnen. Een veilig product en een effectief gebruik daarvan.

Die medicijnen zijn stoffen die helpen een ziekte te voorkomen, tegen te gaan of de klachten te bestrijden. De mensen die in de apotheek werken helpen patiënten bij veilig medicijngebruik. Het signaleren, afhandelen en beoordelen van de veiligheid en de werkzaamheid. Om een medicijn goed te kunnen gebruiken, moet je precies weten hoe je dat moet doen. Je krijgt medicatie met uitleg en begeleiding van de apotheekmedewerkers. Het voorgeschreven medicijn moet natuurlijk te verkrijgen zijn om het te kunnen gebruiken. Dat laatste is nogal een uitdaging, een mondiaal probleem zelfs.

De apothekers zijn wettelijk verantwoordelijk voor het gehele proces. Apothekers controleren of het voorschrift (recept) passend is (veiligheid en effectiviteit) en of het recept aan de wettelijke eisen voldoet.

Die kennis over goed gebruik komt uit de farmacologie, ook wel de farmaceutische wetenschap genoemd. Er is kennis nodig. Over het medicijn, over het lichaam en de omgang van patiënten met medicijnen. Het medicijn kan nog zo goed zijn, maar als het niet goed gebruikt wordt heeft de patiënt er weinig aan.

We weten inmiddels veel over het lichaam en de werkingsmechanismen, bijwerkingen en wisselwerkingen van geneesmiddelen. De farmacie blijft in onderzoek en in ontwikkeling. Via diverse media komt hier regelmatig informatie over naar buiten.

Ik wens je veel leesplezier.

Ik ben benieuwd wat je van dit boek vond. Welk inzicht heb je gekregen? Laat je het aan me weten via de e-mail?

info@ellensocial.nl

Verhalen uit de apotheek

Prikken in de apotheek?

Ellen, apothekersassistente

Nog vaak denk ik terug aan mijn stageperiode in de apotheek, zo rond 2005-2008. Ik was nog een broekie en had een hoop te leren.

Op deze regenachtige dag had ik me zowel verheugd als druk gemaakt. Mijn stagejaar was nog maar net begonnen. Het leek me erg interessant, tegelijkertijd ben ik niet zo van het prikken. Bloederige taferelen zijn niet aan mij besteed. Tijdens mijn opleiding hoopte ik, dat ik dit nooit echt hoefde te doen.

Mijn collega's en ik zaten rustig te praten en ik kreeg uitleg over de gang van zaken, tot er een patiënt de apotheek binnenliep. Ik ving een gesprek op tussen mijn collega Babet, tevens stagebegeleider, en een mevrouw. Ik keek haar vragend aan of mevrouw misschien toch voor ons naar de apotheek kwam voor een meting van de suikerwaarde. Babet gaf me een knikje en zei: 'Dit is mevrouw Peters, Ellen.'

Ik liep naar de balie en vroeg of mevrouw Peters met me meeging. Ze kwam nu voor Hendrik, de diabetesverpleegkundige, en ik was vandaag zijn assistent. We namen plaats in een spreekkamer naast de balie. In die ruimte kon je al zittend rustig een gesprek voeren met een patiënt wanneer je behoefte had aan iets meer privacy.

Ik leerde eerder al in deze ruimte van Belia, mijn andere stagebegeleider, hoe je een oogdruppelinstructie gaf. Hiervoor waren verschillende presentaties beschikbaar op een beeldscherm. Goede uitleg kost tijd en hier had je echt de rust en de gelegenheid voor uitleg aan een patiënt.

Hendrik vroeg of mevrouw Peters er bezwaar tegen had dat er een leerling bij aanwezig was. Ze vond het geen probleem. Ze ontdeed zich van haar jas, muts en shawl, en hij babbelde lekker weg met mevrouw over koetjes en kalfjes. Mevrouw Peters ging er even goed voor zitten en sprak rustig over haar suiker, zoals ze dat noemde. Ze was hier, zoals elk jaar, voor een vingerprikje, zei ze tegen mij.

'Mogen we uw naam en geboortedatum noteren op de lijst met deelnemers van dit onderzoek?' vroeg ik. Ze knikte voor akkoord. Hendrik vroeg haar welke hand en ze reikte haar linkerhand aan. Inmiddels stond het testapparaatje met een stripje erin al klaar. Na het desinfecteren met een alcoholdoekje, prikte hij met een ieniemienie naaldje in de zijkant van haar vinger. Je zag niets en er kwam geen bloed. Ik vond het niets om te kijken, maar dit viel me dan weer mee.

'Dat is ook wat,' grapte Hendrik. Mevrouw Peters zei: 'In al die jaren, is mijn huid steeds dikker geworden, dat maakt het lastig voor vandaag.' 'Misschien kunt u even in uw handen wrijven, dat helpt meestal wel.'

Mevrouw Peters wreef haar handen over elkaar en zei: 'Ze zijn ook wel erg koud.' Hendrik gaf aan dat ze het bloed er niet uit moet drukken als er niets komt. Als ze dat doet kan er

wondvocht meekomen. Dan verdunt het bloed en komt er een verkeerde uitslag op de bloedglucosemeter. Daarom kan mevrouw het beste in de handen wrijven of de prikdiepte van het naaldje iets dieper instellen. Na de tweede poging kwam de gewenste druppel bloed inderdaad uit haar vinger en konden we die afstrijken aan het teststrookje. Binnen enkele seconden kwam de waarde van de suiker in het bloed op het schermpje.

‘Uw bloedsuikerwaarde is 6,5,’ zei Hendrik. ‘Bent u nuchter of had u al iets gegeten?’ vroeg hij aan mevrouw Peters.

‘Nee, ik heb nog niets gegeten,’ vertelde mevrouw Peters.

Hendrik adviseerde mevrouw Peters om even langs de huisarts te gaan na afloop van een afspraak. ‘Het is een momentopname en deze is nuchter net wat hoger dan we willen. Het is goed om dat verder te onderzoeken.’ Dat was niet de boodschap waar mevrouw op had gehoopt. We praatten nog even rustig na en gaven haar een kleine pleister voor op haar vinger.

Hendrik is zelf diabeet en verpleegkundige. Hij was vandaag als vrijwilliger bij ons in de apotheek namens het Diabetes Fonds. De apotheek waar ik stage liep deed jaarlijks mee aan de prikdag. In de aanloop en tijdens de Diabetesweek is er extra aandacht voor suikerziekte. Heel goed, vond ik, want daarmee kon je in dit soort gevallen op tijd de juiste weg wijzen en een behandelplan starten.

Tijden deze periode, hingen er in de apotheek posters: ‘Vaak moe, veel dorst, vaak plassen? Dat kan diabetes zijn. Vraag het de apotheker.’ Er was de mogelijkheid om de bloedsuikerwaarden te laten bepalen bij de apotheken die deelnamen.

Diabetes

Ook wel suikerziekte genoemd. Er zijn meerdere soorten van deze aandoening. Het tijdig opsporen van een te hoog suikergehalte kan patiënten inzicht geven. Zo kun je met de juiste voeding en levensstijl vaak veel veranderen. Er is ook een vorm waarbij je altijd medicatie moet blijven gebruiken. Wil je meer weten over diabetes en eventuele symptomen? Kijk op www.thuisarts.nl of op www.diabetesfonds.nl